

Το Σαρανταλείτουργο του Λόγου (Αρχιμ. Σεβαστιανός Τοπάλης)

Categories : [BIBΛΙΑ](#)

Date : 15 Ιουνίου, 2020

Μιά ιστορία κι ένας λόγος στήν κάθε ημέρα τοῦ Σαρανταλείτουργου

"Καὶ βιάδιζα ὅλη τὴν ἡμέρα μου μὲ πολλὰς καὶ θερμὰς προσευχὰς στὸν Θεό, σὲ μίᾳ συνεχῇ προσευχῇ. Τὴν δουλειά μου, τὶς ἐνασχολήσεις μου τὶς συνέπλεκα μὲ μίᾳ σκέψῃ, τὴν σκέψῃ τῆς ἀγάπης μου στὸν Θεό. Ὅλη μου τὴν ἡμέρα τὴν ἀλάτιζα μὲ τὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ, σὰν τὸ φαγητό ποὺ νοστιμίζει μὲ τὸ ἀλάτι. Καὶ ἔνιωθα νὰ ζῶ μὲ τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ, μίᾳ χαρὰ καὶ ἓνα κουράγιο νὰ σκηνώθουν ὅλημερις μέσα μου ἀπ' τὸν Θεό. Καὶ ἔνιωθα τὸ πρωί, τὸ μεσημέρι, τὸ βράδυ, ὅλη ἡ ἡμέρα μου νὰ εἶναι μίᾳ προσευχῇ, μίᾳ ἀέναῃ παρουσίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Κι ὅλη τὴ νύχτα μπορεῖ τὸ σῶμα μου νὰ ἀναπαύεται καὶ νὰ κοιμᾶται, ὅμως τὸ πνεῦμα μου ἀγρυπνεῖ καὶ μιλά στὸν Θεό. Καὶ ἡ καρδιά μου γέμιζε μὲ οὐράνια ἀγάπη".

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ

Υπάρχει, από αιώνες, η εύλογημένη παράδοση στους κόλπους της αγίας Έκκλησίας μας να τελούνται στις ένορίες και στα μοναστήρια μας ιερά σαρανταλείτουργα την περίοδο της νηστείας των Χριστουγέννων. Η παράδοση αυτή στοχεύει στη στενότερη σύνδεση των πιστών με το Μυστήριο της Ζωής, τη Θεία Εύχαριστία, μιά πού λόγω της νηστείας πού όρίζει ή αγία Έκκλησίας μας κατά την περίοδο αυτή, αλλά και της γενικότερης έγκράτειας, ή προσέλευση των πιστών στο Ποτήριο της Ζωής είναι εύκολότερη.

Για τους καλούς ποιμένες της Έκκλησίας μας, τους ιερείς μας, ή περίοδος αυτή άποτελεί μοναδική εύκαιρία να καλλιεργήσουν πνευματικά τò λογικό ποίμνιο πού τους έμπιστεύθηκε ό Χριστός και ό έπίσκοπός τους, να τò άρδεύσουν με νερό άπό τις γάργαρες πηγές τού εύαγγελικού και πατερικού λόγου και να τò ταΐσουν με την Θεία Τροφή τού Σώματος και τού Αΐματος τού Χριστού πού προσφέρεται σέ αυτό «εις άφесιν άμαρτιών και ζωήν αιώνιον».

Αυτόν τόν άγιο στόχο θέτουν πολλοί ιερείς μας κάθε φορά πού τελούν σαρανταλείτουργο. Και με πολύ άγωνία και λαχτάρα «όρθρου βαθέως», με βροχές και με χιόνια, με κόπο και πόνους, όδηγοϋν τὰ βήματά τους στο ποθητό θυσιαστήριο για να μεταδώσουν τόν λόγο τού Θεού και τò Σώμα και Αΐμα τού Χριστού στο άγιο λείμμα, στους λίγους πιστούς πού θά όδηγήσουν τὰ βήματά τους στον ιερό Ναό.

Αυτόν τόν στόχο θέτει και ό έκλεκτός συνεργάτης μας στον άμπελώνα της τοπικής Έκκλησίας μας Αρχιμ. Σεβαστιανός Τοπάλης, ιεροκήρυξ και Αρχιερατικός Έπίτροπος Άμυνταίου κάθε φορά πού τελεί σαρανταλείτουργο. Καρπός δέ αυτής της ποιμαντικής μέριμνας και άγωνίας του είναι τò παρόν πόνημά του με τόν εύστοχο τίτλο «ΤΟ ΣΑΡΑΝΤΑΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ».

Ως έπίσκοπός του, με βαθιά ίκανοποίηση συγχαίρω τόν π. Σεβαστιανό για τόν νέο πνευματικό άμητό του και εύχομαι πλούσια άνταπόδοση στους κόπους του, παραδίδουμε δέ τό «ΤΟ ΣΑΡΑΝΤΑΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ» στους έκλεκτούς άναγνώστες με την προτροπή να γίνει άχώριστος σύντροφός τους στην πορεία τους

πρός τὴν Μεγάλη ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων.

*Ἐγγραφον ἐν τῷ προσωρινῷ ἐπισκοπείῳ Φλωρίνης
τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2010,
ἀρχὴ τῆς νηστείας τῶν Χριστουγέννων*

*Ὁ Μητροπολίτης
Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας*

† ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Θεία Λειτουργία ὁ τόπος τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὁ Οὐρανὸς στὴν γῆ, ἡ γεύση τοῦ Παραδείσου. Ἐκεῖ σὲ κάθε ἐπισυναγωγῇ ὁ Κύριός μας ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι “ὁ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος”, εἶναι “ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος”. Προσφέρεται εἰς βρῶσιν στοὺς πιστοὺς ὡς Ἅγιος Ἄρτος μὲ δύο μορφές. Τρέφονται οἱ πιστοὶ κατὰ πρῶτον μὲ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ κατὰ δεύτερον μὲ αὐτὸ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς μας εἶναι “ὁ Ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς”. Κατὰ τὴν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας συμπυκνώνεται ὅλη ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Στὴν Μικρὴ Εἵσοδο μὲ τὸ Εὐαγγέλιο βγαίνει ὁ Κύριος στὸν

κόσμο για να κηρύξει και να θρέψει τους πιστούς με τον λόγο του, και στην Μεγάλη Εΐσοδο σηκώνει τον Σταυρό του και οδηγείται στην Θυσία Του και τρέφει τους πιστούς με τον ίδιο τον έαυτό του, με Αυτό το Σώμα που είναι πάνω στον Σταυρό και με αυτό το Αίμα που τρέχει από την πλευρά Του. Είναι η μετάγγιση του ίδιου έαυτού Του, της Θεανθρώπινης ύπόστασής Του στα παιδιά Του για να ανασταίνονται από την άμαρτία και να ζουν αιώνια. Ο πιστός δέν πηγαίνει στην Θεία Λειτουργία για να προσευχηθεί μόνο, αλλά κυρίως για να τραφεί με τον διφυή αυτόν Άγιο Άρτο από τον Μέγα Άμφιτρύωνα Χριστό, που στρώνει την Τράπεζά του στον Ναό Του.

Ο λόγος του Θεού στην τέλεση της Θείας Λειτουργίας είναι απαραίτητο γεγονός. Είναι άδιανόητο να απουσιάζει ο λόγος που πραγματικά ανασταίνει τον άνθρωπο σε μία πνευματική αναγέννηση και αναζωπύρωση. Αυτός ο λόγος αλλοιώνει τα φρονήματα προς ευσέβεια, καλλιεργεί την μετάνοια και έτοιμάζει τις ψυχές για να δεχτούν με φόβο Θεού και πόθο Θεού τον Χριστό με την Θεία Κοινωνία. Η έλλειψη του λόγου μπορεί να οδηγήσει όλη την σύναξη σε μία τυπική ή και έθιμοτυπική παρουσία χωρίς συναίσθηση και έσωτερικό βίωμα. Η άγνοια και η απουσία του δημιουργεί φτώχεια πνευματική και αφήνει χώρο να εισέλθουν προλήψεις και δεισιδαιμονίες με το ένδυμα της πίστewς. Έτσι στο Σαρανταλείτουργο που κυρίως τελείται στην Σαρακοστή των Χριστουγέννων, οι πιστοί έχουν την ιερή συνήθεια να συμμετέχουν καθημερινά με όλη την αγάπη τους. Δεν μπορεί να τελείται η θεία Λειτουργία με μία γρηγοράδα για να τελειώσουμε και να κάνουμε το χρέος, ούτε και είναι κάτι μαγικό που πρέπει να τελεσθεί χωρίς την συνεχή Θεία Κοινωνία των πιστών. Ούτε όμως και μπορούμε να ξεκόψουμε τον λόγο του Θεού για να μην άργήσουμε. Είναι ένα αναπόσπαστο μέλος της Ίερής αυτής Συνάξεως. Ο λόγος του Θεού “πλουσίως” ένοικεί μέσα στους πιστούς.

Πάνω σ’ αυτές τις σκέψεις και μέσα από μία ποιμαντική άγωνία προσφέρεται το βιβλίο αυτό για την ωφέλεια του πληρώματος της Έκκλησίας. Είναι κηρύγματα που δουλεύτηκαν στην καθημερινή Θεία Λειτουργία του Σαρανταλείτουργου των Χριστουγέννων. Το καθένα του περιέχει μία έναρκτήρια διήγηση από τον χώρο του Γεροντικού και μετά ακολουθεί μικρή ανάλυση με πατερική και άγιογραφική διδασκαλία. Είναι καρπός έναγωνίου κηρυκτικού πόθου και διακονίας των ψυχών. Πιστεύουμε με την χάρη του Θεού, πως θα είναι ένα πρακτικό βοήθημα για τους αδελφούς Ίερείς, καθώς και ένα μοίρασμα λόγου Θεού με τους αδελφούς πιστούς. Η όλη επίμελεια και συγγραφή των κειμένων ήταν καρπός παραμονής στο κελί μου, οίκουρων λόγω υγείας.

Αμύνταιο 20 Ιουλίου 2010

Του Προφήτου Ήλιου πυρφόρου και ζηλωτού

Περιεχόμενα

1. Ἡ ἀδιάλειπτη προσευχή
2. Ἀνεβαίνοντας μία ψυχή στὸν Οὐρανὸ
3. Ἀνεξικακία καὶ ἐπιείκεια
4. Ἡ ἀγάπη ὑπομένει
5. Τὰ δάκρυα τῆς ἀγάπης
6. Ἡ θυσία τοῦ ἑαυτοῦ μας
7. Οἱ καλὲς καὶ οἱ κακὲς μας συζητήσεις
8. Τρεῖς λόγοι φυγῆς
9. Τὰ σκεπάσματα τῆς ταπείνωσης
10. Τὸ πανέρι μὲ τὰ σταφύλια
11. Μπροστὰ στὸ δικαστήριο τοῦ Θεοῦ
12. Ἡ γκρίνια στὸ φαγητὸ καὶ στὴν νηστεία

13. Τὸ καλύβι μας
14. Φιλώντας τὸ χέρι τοῦ κλέφτη
15. Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ὑπομονὴ τῆς ἀγάπης
16. Ὁ κόπος τῆς ἀφανοῦς ἀγάπης
17. Τὸ ζεστὸ ψωμὶ καὶ ὁ ἀσκητῆς
19. Ὁ κανόνας τῆς ἀγάπης
20. Ὁ χρόνος τῆς μετανοίας
21. Τὸ μαρτύριο τῆς μετανοίας «Τμηθεὶς μεληδὸν»
22. Ἡ κοίμησις τοῦ Ἁγίου
23. Αὐτοεγκατάλειψις
24. Ἡ θεοεγκατάλειψις
25. Κάθε ἡμέρα
26. Τὸ χάρισμα τῆς προσευχῆς
27. Τοῦτο εἶναι ἐξομολόγησις
28. Τὸ Βρέφος
29. Κατάμαυρα πρόσωπα
30. Τὰ δαιμόνια τῆς Νηστείας
31. [«Μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον»](#)
32. Ὁ σαλὸς
33. Τὸ χάρισμα τῆς ἀγάπης
34. [Τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα](#)

35. Ο σκύλος

36. Η εύχαριστία

37. Άκηδία

38. Το σβησμένο ήφαιστειο

39. Ο χειρότερος έχθρος

40. **Η συμπροσευχή**

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ: “Θερμές ευχαριστίες στον συγγραφέα του βιβλίου, αρχ. Σεβαστιανό, Αρχιερατικό Επίτροπο Αμυνταίου, που μας έδωσε ευλογία για την παρουσίαση του πονήματός του”.